

Хозрой, погадилъ ги и заповѣдалъ тутакъ си да платятъ каквото струва. “Наистинжъ, казалъ, работата сама по себе си е нищо, и незначителна е, но колкото за мене е доста голѣма. Царьтъ трѣбува да е всякога праведенъ, защото служи за примѣръ на подданицытъ си. Ако не могъ, приложилъ, да направѣхъ народътъ си да пазѣ законьтъ на правосъдіето въ най-малкытъ нѣща, могъ поне да имъ покажъ че не е невъзможно да го правятъ. „

Този владѣтель като го попитали веднѣжъ, кой го е научилъ на искуството да царува тъй праведно? „ Когато бѣхъ младъ, отговори, като бѣхъ на ловъ единъ день, видѣхъ одного челоуѣка че върли камькъ та удари едно куче и му счупи кракътъ. Слѣдъ малко минж отъ тамъ единъ конникъ, и немилостивыйтъ онзи челоуѣкъ, който бѣше прѣбилъ на кучето кракътъ, като искаше да му поговори нѣщо, коньтъ го ритнж та счупи и неговътъ кракъ. Но много ся не минж и коньтъ въ буйството си приклещи си и